

skulle have en offentlig repræsentant men ikke i det næste år. Det er i stedet for foreslået, at man anvender kriteriet for retten til valg af arbejdstagerrepræsentanter i bestyrelsen, det vil sige, at det pågældende selskab i de sidste 3 år gennemsnitligt har beskæftiget mindst 50 arbejdstagere. Udnævnelsen af en offentlig repræsentant er ikke betinget af, at medarbejderrepræsentanter faktisk er valgt. Det anslås, at 28 forsikringsselskaber har en sådan størrelse, at der i disse selskaber skal udpeges en offentlig repræsentant. 19 af disse selskaber er imidlertid sammensluttet i 13 koncerner, der tillige omfatter 31 mindre forsikringsselskaber. Udpeger man inden for hver koncern en offentlig repræsentant, der får sæde i samtlige af koncernen omfattede forsikringsselskabers bestyrelser, vil der for den gruppe af selskaber, der er tilknyttet koncerner, blive behov for 13 offentlige repræsentanter. Hertil kommer en offentlig repræsentant for hvert af de 9 selskaber, der ikke er tilknyttet en koncern. Der vil således blive behov for udnævnelse af i alt 22 offentlige repræsentanter, der vil få sæde i i alt 59 forsikringsselskaber, herunder i 28 af de største selskaber. Ved at anvende det foreslåede kriterium vil man få offentlig repræsentation i selskaber, der dækker ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt.

Da som nævnt en række forsikringsselskaber udgør en koncern, kan det være unødvendigt at udnævne en offentlig repræsentant i alle selskabernes bestyrelser, og forslaget bemyndiger derfor industriministeren til at udnævne et mindre antal, eventuel kun én offentlig repræsentant, der således får sæde i bestyrelsen for alle koncernens selskaber. Det samlede vederlag vil være omfattet af det maksimum, der fastsættes af industriministeren.

Til § 86 (§ 53c)

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 50, med en ændring i stk. 2, 2. pkt., som følge af forslagens § 83, stk. 3.

Til § 87 (§ 54)

Stk. 1-4 svarer til aktieselskabslovens §§ 51 og 54, dog med de ændringer, der skyldes det forhold, at der i forsikringsselskaber – bortset fra gensidige selskaber med særligt begrænset formål, jfr. forslagens § 193, stk. 2, – altid skal være en direktion.

Stk. 5 svarer til den nugældende forsikringslovs § 54, stk. 4.

Til § 88 (§ 56, stk. 1-5, og § 140a)

Stk. 1 og 2, der svarer til aktieselskabslovens § 52, stk. 1 og 2, fastsætter de krav, der stilles til

bestyrelsesmedlemmer og direktører. Herefter bortfalder kravet om, at de pågældende personer ikke må være ude af rådighed over deres bo. Forslaget medfører endvidere, at kravet om, at direktører og flertallet af bestyrelsesmedlemmer skal have indfødsret, bortfalder. Endelig betyder de foreslåede bestemmelser bortfald af den gældende regel om, at i selskaber, hvis navn indeholder en dansk sted- eller nationalitetsbetegnelse, skal alle bestyrelsens medlemmer opfylde kravene om indfødsret og bopæl her i riget.

Stk. 3 om fravigelse af bopælskravet er formuleret i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 176, stk. 1.

Til § 89 (§ 55a)

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer til gældende lov.

Til § 90 (§ 57, stk. 3)

Stk. 1, der svarer til aktieselskabslovens § 53, stk. 1, 1. og 2. pkt., pålægger som noget nyt de enkelte medlemmer af et forsikringsselskabs bestyrelse en underretningspligt over for bestyrelsen om deres aktiebesiddelser i selskabet og om deres aktier og anparter i selskaber inden for samme koncern.

Det gældende krav i aktieselskabsloven om, at hvert enkelt selskab skal føre en selvstændig protokol (købs- og salgsbog) har i praksis givet anledning til vanskeligheder i større koncerner.

På denne baggrund foreslås det i stk. 1, 3. pkt., at bestyrelsen i et moderselskab, hvor denne finder det hensigtsmæssigt, kan vælge at føre en købs- og salgsbog for samtlige selskaber.

Stk. 2, der svarer til aktieselskabslovens § 53, stk. 2, adskiller sig fra forsikringslovens § 57, stk. 3, derved, at forbudet mod at udføre eller deltage i spekulationsforretninger også omfatter spekulationsforretninger med hensyn til aktier og anparter i selskaber inden for samme koncern.

For så vidt angår direktører har man foreslået et forbud, der svarer til det i bank- og sparekasselovens § 19, stk. 4, indeholdt i spekulationsforbud. De seneste års erfaringer har vist, at der også for forsikringsselskaber er behov herfor.

I stk. 4, 1. pkt., foreslås med bank- og sparekasselovens § 19, stk. 5, 1. pkt., som forbillede, at direktører ikke uden tilladelse fra forsikringstilsynet må eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end det pågældende selskab, eller selskaber inden for samme koncern.